

ره آورد زور آزمایی سیاسی در ونزوئلا برای اوپک

[ad_1]

روابط عمومی گروه تجاری ققنوس؛ کشمکش بر سر قدرت سیاسی در ونزوئلا شدت گرفته و به نظر می‌رسد هیچ راه‌کار واقعی در افق وجود ندارد.

به گزارش خبرگزاری روابط عمومی گروه تجاری ققنوس، اقدام غیرمنتظره خوان گوایدو، رهبر اپوزیسیون ونزوئلا پس از این که چهارشنبه گذشته خود را رئیس جمهور خواند، نیکولاس مادورو رئیس جمهور ونزوئلا را در موقعیت بغرنجی قرار داد. تا زمانی که ارتش ونزوئلا از مادورو حمایت می‌کند، نتیجه این کشمکش قدرت هنوز روشن نیست اما حمایت بین‌المللی از گوایدو با اقدام ترامپ در حمایت از این شخصیت مخالفت دولت ونزوئلا، رو به رشد است. با این حال مادورو همچنان از حمایت ایران، ترکیه و قطر برخوردار است. روسیه که یکی از حامیان سنتی مادورو به شمار می‌رود نیز سرگرم بررسی موضع خود است.

بن بست فعلی تنها در صورتی پایان می‌گیرد که یکی از طرفین با اقدامات شدید به حذف دیگری اقدام کند. واشنگتن ممکن است وارد این

جنگ سیاسی شود و اقدام نظامی یکی از گزینه‌های روی میز رئیس‌جمهور آمریکا است. با این حال نتیجه آن هر چه باشد آینده ونزوئلا را نابود می‌کند.

بخش نفت و گاز ونزوئلا که یکی از کشورهای مؤسس اوپک است، فلج شده و تولید این کشور به سطح ۱.۲ میلیون بشکه در روز سقوط کرده است. تحریم‌های احتمالی آمریکا علیه صادرات نفت ونزوئلا که اخیراً از سوی رسانه‌های مطرح شده است ممکن است باعث شود این رقم کاهش بیشتری پیدا کند.

تحلیلگران نفتی به دلیل جایگاه مهمی که ونزوئلا در اوپک دارد، با دقت به نظاره تحولات این کشور نشسته‌اند. از آغاز سال ۲۰۱۹ ونزوئلا ریاست دوره‌ای اوپک را برعهده گرفته است و مانوئل کیو دو، ژنرال سابق و وزیر نفت فعلی ونزوئلا سکان اوپک را به دست گرفته است. انتصاب کیو دو در سال گذشته موجی از انتقاد و مخالفت را برانگیخت زیرا وی هیچ سابقه‌ای در بخش نفت و گاز نداشت اما اعضای اوپک انتخابی نداشتند و لازم بود ونزوئلا در داخل اوپک ننگه داشته شود. با این حال بحران سیاسی جاری این کشور همه را دچار تردید کرده زیرا آمریکا علناً اعلام کرده که گوایدو را به عنوان رئیس‌جمهور جدید به رسمیت می‌شناسد.

با دو رئیس‌جمهور در ونزوئلا، رهبری اوپک ممکن است دچار ابهام شود. این گروه ناچار است با بحران شدید داخلی یکی از اعضای مهم خود کنار بیاید و همزمان برای مقابله با عدم تعادل بازارهای نفت تلاش کند.

مدیریت همزمان فروپاشی ونزوئلا، کار بسیار دشواری خواهد بود و واژه نسبت به بی‌ثباتی فزاینده در داخل اوپک را برانگیخته است. تاکنون بحران اقتصادی و اجتماعی ونزوئلا به شکل غیرمنتظره به نفع سایر اعضای اوپک تمام شده بود. بخشی از موفقیت پیمان کاهش تولید اوپک، به سقوط شدید تولید نفت ونزوئلا نسبت داده می‌شود که از عرضه میلیون‌ها بشکه نفت به بازارهای جهانی کاست. بحران اخیر در کوتاه مدت برای کاهش تولید اوپک پلاس که حذف ۱.۲ میلیون بشکه در روز از بازار به مدت شش ماه را هدف گرفته است، کاملاً مثبت است.

با این حال ابرهائی در افق به چشم می‌خورد. بی‌ثباتی فزاینده در آمریکای لاتین ممکن است گسترش پیدا کند یا باعث رویارویی نظامی میان قدرت‌های غیر منطقه‌ای شود. روسیه، ایران و حتی ترکیه از

مادورو ابراز حمایت کرده‌اند و ممکن است برای تقویت موقعیت مادورو وارد عمل شوند. ادامه نظامی سازی این مراغه، دست کم گرفته شده است. روسیه در منطقه حضور نظامی فعالی دارد در حالی که مقامات ترکیه و ایران در این کشور فعال بوده‌اند.

اجرای تحریم‌های آمریکا علیه ونزوئلا نیز از گزینه‌های روی میز واشنگتن است و دولت ترامپ علناً تهدید کرده بخش نفت و ارتش این کشور را هدف تحریم قرار دهد. گسترده‌گی این تحریم‌ها هنوز مشخص نیست اما اکثراً انتظار دارند در صورت پیاده شدن این تحریم‌ها، واردات نفت و محصولات نفتی ونزوئلا به آمریکا ممنوع شود. برای کاراکاس این ممنوعیت حکم مرگ خواهد بود زیرا می‌تواند مسیر این صادرات را به چین و هند تغییر دهد. اما اجرای جدید تحریم‌های آمریکا همراه با حمایت ناوهای جنگی برای جلوگیری از صادرات نفت فراساحلی ونزوئلا، بازار را دچار کمبود گریدهای نفت سنگین و مدیوم خواهد کرد که در حال حاضر هم به دلیل تحریم‌های آمریکا علیه ایران گران‌تر شده‌اند. افزایش قیمت این گریدها قابل پیش‌بینی است زیرا بازار به سرعت دچار کمبود عرضه نفت سنگین خواهد شد.

از سوی دیگر، ادامه ضعف ونزوئلا قدرتهای سیاسی را در اوپک تغییر داده است. ونزوئلا همواره از حمایت بلوک ضد غربی که در رأس آن ایران قرار دارد، برخوردار بوده است. با از دست رفتن نفوذ این کشور در آمریکای لاتین، لینک‌های سیاسی و اقتصادی قوی ونزوئلا با تهران و روسیه مورد تهدید قرار گرفته است. اگر مادورو از قدرت کنار رود، ایران متحد قوی در داخل اوپک نخواهد داشت و اگرچه همچنان می‌تواند از روسیه انتظار حمایت را داشته باشد اما مسکو در بازی قدرت ژئوپلیتیکی در خاورمیانه، در هر دو طرف بازی می‌کند.

اعضای عرب اوپک که در رأس آنها عربستان سعودی و امارات متحده عربی قرار دارند، پشت درهای بسته لبخند می‌زنند. حمایت غیرمستقیم آنها به اپوزیسیون ونزوئلا داده شده اما ریاض و ابوظبی رسماً بازی سکوت را اجرا می‌کنند. بدون این که علناً از مخالفان دولت ونزوئلا حمایت کنند، با حس خوبی به کشمکش‌های سیاسی در کاراکاس چشم دوخته‌اند. محمد بن سلمان و محمد بن زائد، قدرتهای واقعی در عربستان سعودی و امارات متحده عربی خوشنود خواهند شد و احتمالاً رؤیای تشکیل اوپک جدیدی را در سر دارند که در آن مانع تراشی ایران به تاریخ خواهد پیوست و اگر ونزوئلا از ورطه فروپاشی بازگردد، به اتحاد به سرکردگی عربستان ملحق خواهد شد. اگر چنین اتفاقی به وقوع بپیوندد راه برای پایه‌ریزی اوپک پلاس که در آن

کشورهای عربی و روسیه حرف اول را میزنند هموار میشود. پایان انقلاب بولیویایی در آمریکای لاتین ممکن است باب گروه نفتی جدیدی را بگشاید و ایران را در موقعیت مذاکره ضعیفی قرار دهد.

بر اساس گزارش اوایل پرایس، در سالهای آینده ونزوئلا نقش مهمی در بازار نفت فیزیکی ایفا خواهد کرد. اگر مادورو دوام پیدا کند بخش نفتی زمین گیر شده ونزوئلا به سوی مرگ تدریجی حرکت خواهد کرد. هیچ افزایش تولید یا سرمایه گذاری حتی از سوی سرمایه گذاران آسیایی پیشبینی نمیشود. اگر مادورو سرنگون شود دولت جدید باید وظیفه دشوار احیای تولید نفت و ترمیم آسیبهای عظیم ناشی از سالها سوءمدیریت را بر دوش بکشد. حتی در خوشبینانه ترین سناریوها، احیای دوباره ونزوئلا پنج تا ۱۰ سال طول خواهد کشید.

[ad_2]